

विश्व पांथस्थ

अनिवासी भारतीयांसाठी पहिले मराठी मासिक

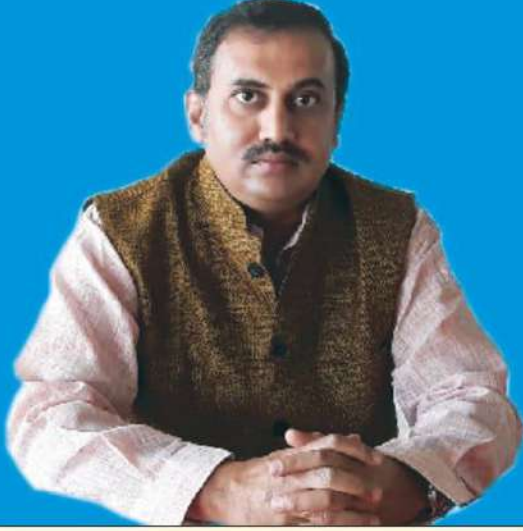
VISHWA PANTHASTHA

वर्ष : ३ | अंक : २ | एप्रिल २०२० (मासिक) | मूल्य ₹ १०० | AED 10 | US\$ 2

www.panthastha.com

तपस्या – चला विषमुक्त होऊया
आफ्रिकेतील सात संस्मरणीय वर्षे
रेडिओ, आकाशवाणी व संस्कृती

तपस्या चला विषमुक्त होऊया

- * १० दिवसांची तपस्या करूया. आयुष्यात एकदाच आलेली ही संधी आहे असे समजा व सकारात्मक रित्या त्याचा उपयोग करून घेऊया.
- * आपण सर्व घरात शरीराने बंद आहोत, सोशल डिस्टेंसिंग मुळे १४ एप्रिल नंतर कदाचित शारीरिक रित्या आपण सुखरूप बाहेर येऊ. पण आपण मानसिकरीत्या व भावनात्मक किंवा आत्मिक रित्या सुदृढ रित्या बाहेर येऊ शकलो नाही तर कदाचित ही संधी गमावली असे म्हणता येईल.
- * तपस्येचा प्रयत्न असा करू. कदाचित हा विषयनेसारखा असेल, मी विपश्यना कधीच केली नाही, पण अशी थोडी तपस्या केल्याने नेहमीच अधिक समर्थ झालो.

तपस्या – चरण १ – शारीरिक विषमुक्ती

१. सकाळी सूर्योदयापूर्वी उठा. उगवणाऱ्या सूर्याचे शक्य असेल तर उघड्या डोळ्याने दर्शन घ्या. किंवा घरातूनच बाहेर न जाता, मोकळ्या हवेत, खिडकीतून बाहेर बघा. जमल्यास दिवसांत केव्हाही ५ मिनिटे सूर्यस्नान घ्या.
२. शरीराची स्वच्छता वारंवार व नियमित करा. सकाळी ८ वाजता, जमल्यास डोक्यावरून आंघोळ करा. तुमचा चेहरा, हात, पाय दिवसांतून किमान चार वेळा धुवा. डोळे, कान,

नाक, घसा साफ करा. जमल्यास वाफ घ्या.

३. स्वच्छ कपडे वापरा. कपडे नियमित धुवा. घराची नियमित स्वच्छता करा. घरातील ताटे, वाट्या, भांडी स्वतः प्रत्येकवेळा धुवा.
४. कमी खा. कमी वेळा खा. ऍसिडिटी होणार नाही इतपतच खा. मोड आलेले धान्य खा. हिरव्या भाज्या नसतील तर काळजी नको. ताजे व गरम अन्न खा. अन्न वाया घालवू नका.
५. पाणी पीत राहा. गरम/ कोमट पाणी उत्तम. दर ४ तासांनी दिवसांतून चार वेळा गरम पाणी प्या.
६. पुरेशी झोप घ्या. रात्री आठ तास. दिवसा २० मिनिटे जेवणानंतर वामकुक्षी. तणावरहित झोप घ्या. ए सी शक्यतो लावू नका. पण खोलीत हवा खेळती राहील याची काळजी घ्या.
७. दारू, बिअर, धूम्रपान, तंबाखू, पान बंद करा. नशा करू नका. फक्त जरूरी औषधेच घ्या.
८. दिवसांतून १५ मिनिटे हलका व्यायाम करा. घरात चाला. शरीराला ताण द्या. काही योगासने करा. जमल्यास प्राणायाम करा. ज्यांना शक्य आहे त्यांनी ४५ मिनिटे व्यायाम करा, अतिरेक करू नका. तुमचा मेटाबोलिसम वाढला पाहिजे एवढेच

करा. वजन कमी करणे उद्दिष्ट नाही. पण हे केले तर वजन कमी होईलच.

तपस्या - चरण २ - मानसिक विषमुक्ती

१. गोंधळापासून, गोंगाटापासून दूर राहा. टीव्ही बंद करा. सुरवातीला दिवसातून २ तास, नंतर ८ तास. झोपेच्या वेळेशिवाय. मोबाईल, इंटरनेट, सोशल मीडिया पासून दिवसातून ६ तास दूर राहा. हा डिजिटल डिटॉक्स अगदी गरजेचा आहे. कमी आवाज, कमी कोलाहल.
२. वाचा. जमल्यास लिहा. फक्त १ तास दर दिवशी.
३. काहीही पठण करा. गाणे गा. मंत्र म्हणा, श्लोक म्हणा. नुसता ओंकार करा. थोडे शांत संगीत ऐका. हळू बोला. शांत बोला.
४. मौन पाळा. कुणाशीही बोलू नका. सुरवातीला २ तास. नंतर ६ तासापर्यंत मौन वाढवा. सुरवातीला स्वतःशी मनातल्या मनात बोला. नंतर तेही थांबवा.
५. मौनात स्वतःला एका रूममध्ये बंद करून घ्या. कुणाकडे पाहूही नका. ध्यान करण्याची गरज नाही. विचार प्रवाहित होऊ द्या. वाटले तर डोळे बंद करा.
६. आरामदायक अवस्थेत बसा किंवा झोपा.
७. मौनात असतांना बळजबरी भूतकाळाबद्दल विचार करू नका, भविष्याबद्दल विचार करू नका. वर्तमानात जगा.
८. स्वतःवर विश्वास ठेवा. मनातील सर्व शंका कुशंका दूर ठेवा.

तपस्या - चरण ३- भावनिक व आत्मिक विषमुक्ती

१. तुमच्या शरीराच्या व मनाच्या एकात्मतेचा अनुभव घ्या, तसा विचार करा. तुम्ही अधिक सशक्त होत आहेत असा विचार करा.
२. पापांना माफ करा. तुम्ही केलेल्या व दुसऱ्यांनी केलेल्या. विसरण्याचा प्रयत्न करा.

३. स्वतःच्या बदल जागरूक व्हा. देह व मानसिक पातळीवर. डोळे मिटून स्वतःला स्वतःच निखून पहा. स्वतःवर लक्ष केंद्रित करा. शांततेचा अनुभव घ्या.

४. अडकवून घेऊ नका, स्वतःला थोडे मोकळे करा. स्वतःत ही अडकू नका, दुसऱ्यात ही अडकू नका. जाऊ द्या.

५. निसर्गाचे निरीक्षण करा. निसर्गाला ऐका.

६. मौनात असतांना रडावेसे वाटले तर रडा, स्मित हास्य करा, जोराने हसावे वाटले तर हसा. भावना बाहेर येऊ द्या. भावनांचा निचरा होऊ द्या. तुम्हाला कुणीही बघत नाही आहे.

७. द्वेष नाही, राग नाही, लोभ नाही, भय नाही, असूया नाही, अहंभाव नाही. अशी स्थिती अनुभवा. नैसर्गिकरित्या स्वत्व अनुभवा. काही दान द्या, कुणाला खाऊ घाला. ते कुठेही सांगू नका.

८. आत्मिक अनुभूतीचा आनंद घ्या. त्यामुळे तुम्ही अधिक समर्थ व्हाल. तुमच्यात अधिक आत्मविश्वास येईल.

हे करायला तुम्हाला कुणी बळजबरी करत नाहीये. करायचे कि नाही ते तुम्ही ठरवा. एकदा ठरवले कि ते अंगीकारा. त्याचा स्वीकार करा. समर्पण वृत्तीने ते अमलात आणा.

खूप काही जाईल. खूप काही मिळेल. १० दिवसांनी तुम्ही एक वेगळी व्यक्ती असाल. अधिक समर्थ, अधिक आत्मविश्वास असलेली व्यक्ती.

निश्चितच अधिक निर्मळ व शुद्ध.

ही तपस्या एकट्याने करू नका. तुमच्या जवळच्या व प्रिय व्यक्तींना यात सामील करून घ्या. सगळे मिळून या बंदनंतर अधिक चांगले होऊन बाहेर पडू. सशक्त, शुद्ध व निर्मळ

तपस्येकरता शुभेच्छा !

डॉ संदीप कडवे

○○○

स्वामी विवेकानंद के अनमोल विचार

- We are what our thoughts have made us; so take care about what you think. Words are secondary. Thoughts live; they travel far.
- हम वो हैं जो हमें हमारी सोच ने बनाया है, इसलिए इस बात का ध्यान रखिये कि आप क्या सोचते हैं। शब्द गौण हैं, विचार रहते हैं, वे दूर तक यात्रा करते हैं।
- Take up one idea. Make that one idea your life – think of it, dream of it, live on that idea. Let the brain, muscles, nerves, every part of your body, be full of that idea, and just leave every other idea alone. This is the way to success.
- एक विचार लो. उस विचार को अपना जीवन बना लो – उसके बारे में सोचो उसके सपने देखो, उस विचार को जियो. अपने मस्तिष्क, मांसपेशियों, नसों, शरीर के हर हिस्से को उस विचार में डूब जाने दो, और बाकी सभी विचार को किनारे रख दो. यही सफल होने का तरीका है।
- Dare to be free, dare to go as far as your thought leads, and dare to carry that out in your life.
- स्वतंत्र होने का साहस करो. जहाँ तक तुम्हारे विचार जाते हैं वहाँ तक जाने का साहस करो, और उन्हें अपने जीवन में उतारने का साहस करो.
- The greatest religion is to be true to your own nature. Have faith in yourselves.
- सबसे बड़ा धर्म है अपने स्वभाव के प्रति सच्चे होना. स्वयं पर विश्वास करो.
- यही दुनिया है; यदि तुम किसी का उपकार करो, तो लोग उसे कोई महत्व नहीं देंगे, किन्तु ज्यों ही तुम उस कार्य को बंद कर दो, वे तुरन्त तुम्हें बदमाश प्रमाणित करने में नहीं हिचकिचायेंगे। मेरे जैसे भावुक व्यक्ति अपने सगे – स्नेहियों द्वारा ठगे जाते हैं।

—स्वामी विवेकानंद

आफ्रिकेतील सात संस्मरणीय वर्षे

— देविका घोरपडे

सौ देविका घोरपडे या सध्या इंदोर व देवास मध्ये राहतात. श्री विक्रमसिंह घोरपडे हे आजही आफ्रिकेत ऑइल अँड गॅस क्षेत्रात कार्यरत आहेत. आफ्रिकेत जाण्यापूर्वी यापूर्वी त्यांनी पुणे व चेन्नई येथे वास्तव्य केले आहे. आफ्रिकेतील त्यांच्या वास्तव्याबद्दल त्या अगदी भरभरून लिहितात. त्यांचा अनुभव त्यांच्याच शब्दात. यावेळी थोडा वेगळा प्रयोग. लेख इंग्रजी व मराठी दोन्ही भाषेत प्रसिद्ध करित आहोत.

जॅम्बो! एव्हरीबडी. अशाच प्रत्येकजण स्वाहिली भाषेत हॅलो म्हणतो. स्वाहिली म्हणजे आफ्रिकेच्या पूर्व भागात मुख्यतः केनिया, युगांडा, टांझानिया आणि रवांडा मध्ये बोलली जाणारी भाषा. केनिया आणि युगांडा या दोन आफ्रिकन देशांमध्ये राहण्याचा योग आम्हाला आला आणि येथे राहण्याचा कालखंड हा माझ्या आयुष्यातील सर्वोत्तम कालखंड आणि अनुभव होता असे मला वाटते. माझ्या मुलांनी देखील त्यांचा बालपणीची जडघडणीची सर्वात सुंदर वर्षेसर्वात सुंदर आफ्रिका खंडात घालवली याचाही आम्हाला आनंद आहे. आपल्याकडे आफ्रिकेबद्दल बरेच गैरसमज आहेत. आफ्रिका म्हणजे उष्ण, कंगाल आणि मागासलेला खंड असल्याचा हा समाज मुख्यत्वे

प्रसारमाध्यमांनी निर्माण केला. पण २०१० मध्ये जेव्हा आम्ही केनियामध्ये राहण्यास गेलो तेव्हा हा संपूर्ण गैरसमज पूर्णपणे पुसून गेला व मी जे पहिले ते केवळ आश्चर्यकारक व स्वप्नांच्या पलीकडेचे होते. आफ्रिकेतल्या जीवनातून आम्हाला अनेक गोष्टी शिकायला मिळाल्या.

२०१० मध्ये नैरोबीच्या जोमो केनियाट्टा आंतरराष्ट्रीय विमानतळावर उतरल्यावर आणि केनियाच्या मातीवर पाऊल ठेवतांना सर्वप्रथम मला एक सुखद धक्का बसला. येथील हवामान अतिशय आल्हाददायक होते. वर्षभर हे हवामान असेच सुंदर, स्वर्गीय आल्हाददायक असते. थोडासा पाऊस पडला तरी सर्वजण लागलीच स्वेटर, जाकीट व शाली पांघरतात. केनियामधील हवामान कधीही २८ डिग्री सेंटीग्रेडच्या पुढे जात नाही. त्यापलीकडे गेल्यास पाऊस पडू लागतो. हे विषुववृत्ता जवळ आहे. केनिया आणि युगांडा बद्दलची दुसरी गोष्ट म्हणजे ते अतिशय नयनरम्य हिरवेगार आहे. युगांडामध्ये व नैरोबी (केनिया) येथे सर्वत्र बांधकाम चालू असूनही, सगळीकडे हिरवागार निसर्ग पाहून डोळे शांत व तृप्त होतात. निसर्गाची हि अनुभूती अवर्णनीय आहे.

आफ्रिकेतील, विशेषतः केनिया व युगांडा मधील वास्तव्यात अजून प्रकर्षाने जाणवलेली बाब म्हणजे तेथील लोकांची आपुलकी, प्रेमळ स्वभाव व स्मितहास्य. अतिशय मृदुभाषी

असलेल्या या लोकांनी कधी रस्त्यावर किंवा कुठे आवाज चढवून बोललेले किंवा भांडलेले आम्ही बघितले नाही. पापभीरूपणाने नियम पाळणारे या देशाचे नागरिक सरळमार्गी वाटले.

शाळेतही मुलांना आदर व सौहार्दपूर्ण वागणूक कशी असावी याचे धडे दिले जातात. केवळ शिक्षकांनाच नाही तर शिक्षक सोडून इतरांनादेखील अभिवादन करण्याची, शुभेच्छा देण्याची शिकवण, शिष्टाचार व मूलभूत सामाजिक मूल्ये शिकविली जात असे. आमच्या शाळेतील मुलांचे पालक म्हणून आम्हाला शिक्षक / इतर मुलांचे पालक आम्हाला मम्मा-अहिल्या किंवा

पापा-जय प्रमाणे मामा / पापा (मुलाचे नाव) म्हणत असत, तशीच प्रथा तिथे आहे. लहान वयातच मुलांना स्पष्टवक्ते, निर्भीड, बोलके आणि स्वतंत्र होण्यास शिकवले जाते, म्हणून त्यांचा आत्मविश्वास वाढत जातो.

नैरोबी आणि कम्पाला या शहरांमध्ये व बाहेर जाताना या शहरांभोवती, ग्रामीण भागातसुद्धा खूप स्वच्छता दिसते.

एक खवैय्ये म्हणून आम्हाला आफ्रिकन खाद्यपदार्थ आवडले. आफ्रिकन खाद्यपदार्थ साधे आहेत, भारतीय खाद्यपदार्थासारखे वैविध्यपूर्ण, मसालेदार, चविष्ट कदाचित नसतील, पण आफ्रिकेत तुम्ही कधीच भुकेले राहू शकणार नाही. भारतात मिळणाऱ्या खूपशा पालेभाज्या, फळे इथे ताजे मिळतात. फुटबॉल च्या आकाराचा कोबी व फ्लॉवर इथे मिळतो, पॉ पॉ किंवा पपई, सफरचंद, आंबे, भारतीय पालेभाज्या व फळभाज्या इथे सहज मिळतात.

मी केनिया आणि युगांडा मध्ये सर्वोत्तम अननस खाळे, तसेच युगांडामध्ये केळी खूप स्वादिष्ट व गोड असतात. खरं तर

युगांडामध्ये, आपल्याकडे रस्त्यावर भाजलेले मका (कॉर्न) जसे मिळतात तसे गोंजा (भाजलेला गोड केळी) मिळतात व त छान लागतात. केनियाच्या लोकांचे प्रमुख अन्न म्हणजे उगाली (शिजवलेल्या मक्याचे पीठ) आणि सुकुमा विकी (पालेभाज्या आणि लाल सोयाबीनचे). युगांडामध्ये पोशो (शिजवलेल्या मक्याचे पीठ), माटोक (बटाटे) आणि कॅसावा आणि बीन्स होते. अन्न अजिबात मसालेदार किंवा तेलकट नसते.

माझ्या आठवणीत कायमची राहिल अशी आणखी एक गोष्ट म्हणजे आफ्रिकेतील वनसंपदा, वन्यजीव, उद्याने आणि तलाव. आफ्रिकेत आम्ही खूप प्रवास केला व सर्व ठिकाणी असंख्य सहलींमध्ये आम्ही वन्यजीवनाची विपुलता बघितली. विस्मयचकित होत आम्ही या खंडात दिलेल्या निसर्गाच्या विपुलतेचे नेहमीच कौतुक केले.

अजून एक सांगण्यासारखी गोष्ट अशी आहे की आफ्रिकन लोकांना संगीत खूप आवडते. आफ्रिकन संगीताला एक वेगळी लय आहे. शाळेतील प्रत्येक कार्य संगीतशिवाय कधीच पूर्ण झाला नाही. नृत्य अधिक संगीत त्यांच्या रक्तात आहे. तेथे एक म्हण आहे की आफ्रिकेतील जीवन हे आहे पोले. आफ्रिकेत पोले म्हणजे 'घाई नाही'. हे खरं आहे, प्रत्येक गोष्ट निवांतपणे केली जायची, सगळ्या गोष्टी त्यांच्या सावकाश व निवांतपणे केल्या जायच्या, उगीच घाई नाही, गडबड नाही, उतावळेपणा नाही. मग ती रस्त्यावर रहदारीची लांब रंग असो (इथे उगाचच हॉर्न वाजवत बसत नाही). ते आश्चर्यकारक आहे. अशा दोन देशांमध्ये राहण्याचे भाग्य आम्हाला लाभले, ज्याने आम्हाला बरेच काही दिले आणि आम्हाला साधेपणाचे काही महत्त्वाचे जीवनाचे धडे शिकवले, कधीही घाई करू नका, नेहमी आनंदी व हसरे राहा, सकारात्मक व विनयशील राहा, आणि उगीच तीव्र स्पर्धेच्या आहारी जाऊ नका. आपल्या सर्वांचे मार्ग भविष्यात वेगळे असण्याची शक्यताच जास्त असते त्यामुळे एकमेकांशी वागतांना नेहमी सौहार्दहाने वागा, आपल्या सभोवतालच्या प्रत्येक गोष्टीचे कौतुक करण्याचे अंगवळणी पडले पाहिजे.

आफ्रिका म्हणजे जिथे आम्ही आजीवन मित्र (आफ्रिकन आणि भारतीय दोघेही) बनवले आणि आमच्या मायदेशापेक्षा जास्त उत्साहाने आमचे सर्व सण अगदी मनापासून साजरे केले.

असांते सना!

○○○

Seven years in Africa

Jambo! everybody. That's the way one says hello in Swahili, the language spoken in Eastern part of Africa, mainly Kenya, Uganda, Tanzania and Rwanda. It has been a wonderful privilege to have lived in two of these East African countries, that's, Kenya and Uganda and savored the best times of my life. I believe my children have been really blessed and privileged to have spent the most wonderful years of their childhood in the most beautiful continent, contrary to what many believe and so did I for long time. We had this image of Africa being hot and poor continent. thanks to the images constantly flashed by the news media about Africa being and underdeveloped and hot and plate with lots of problems. It was a surprise beyond my wildest dreams when we were transferred to Kenya in 2010.

There are so many things one can take from life in Africa. The first thing that hit me as I landed at Jomo Kenyatta International Airport, Nairobi and stepped on Kenyan soil was its weather. Its heavenly so very pleasant and beautiful all year round. A little rain and one is all wrapped in a sweater, jacket or shawl. The weather in Kenya never goes beyond 28 degree centigrade. If it goes beyond that, it starts to rain. Its close to the equator. The other thing about both Kenya and Uganda is the greenery, more so in Uganda, despite construction everywhere in Nairobi (Kenya). The eyes just feel so relaxed just seeing greenery everywhere. One comes to appreciate it and value it even more.

Another thing that touched me most was the warmth and ever welcoming people. They speak in low tones. Never did I hear loud ranting in the street or other places. Law abiding citizen follow rules (traffic or other rules) to the tee. Amazed at the discipline on the street unlike our country.

Children in school too were taught etiquettes and basic social values of wishing parents other than just their teachers, to be respectful and cordial. We as parents of our school going children, were addressed as mama / papa (the child name) as in Mamma-Ahilya or Papa-Jay, by the teachers and other parents of the children. Children are taught to be vocal and independent from a very young age, hence their confidence grew.

Cleanliness is what one sees as one drives around these cities, Nairobi and Kampala and even the countryside as you travel out of the cities.

Being a foodie, African food is simple but not mind blowing like our Indian food, but one could never go hungry in Africa as one can get all the vegetables one finds in Africa just as in India, from all the green leafy ones to the beans and gourds. One can find football size Cabbages and Cauliflowers, to Paw Paws (Papayas), Apple, Mangos to all the fruits which one could find in Indian vegetable markets. I have had the best pineapples in Kenya and Uganda and sweetest bananas in Uganda. Infact, in Uganda, we used to have Gonja (roasted sweet bananas) on the street just like roasted maize (Corn). The staple food of an average Kenyan is Ugali (cooked Maize flour) and Sukuma Wiki (leafy vegetables and red beans). In Uganda it was Posho (cooked Maize flour), matoke (potatoes) and Cassava and Beans. Food is not at all spicy or oily.

Another thing that will forever be etched in my memory, is the abundance of wildlife we saw in our numerous trips to the wildlife parks and lakes. We all came to appreciate abundance of nature bestowed on this continent.

Yet another fact is Africans love their music. Every and any function in school was never complete without music. Dance plus music is in their blood. There goes the saying that says life in Africa is 'Pole'. Pole means no hurry in Africa. It's so true, everything used to be done unhurriedly, things went on at their own Pace and never a sign of hyperactive behavior, be it long traffic lines (just imagine no honking at all). That's amazing. Lucky to have lived in two such countries which gave us so much and taught us some important life lessons of simplicity, never hurry, ever smiling and not being fiercely competitive. As we all have different paths to take in the future and being patient and appreciate everything around us.

Africa is where we made lifelong friends (both Africans and Indians) and celebrated all our festivals wholeheartedly than would have in my birth country.

Asante Sana !

- Devika Ghorpade

– अमित देवडे

रेडिओ, आकाशवाणी व संस्कृती

नाशिकचे अमित देवडे, बी. ई. (मॅकेनिकल) मास्टर्स इन मटेरियल्स मॅनेजमेन्ट आणि सीआयपीएस यूके चे चार्टर्ड प्रोक्योरमेंट प्रोफेशनल. एकूणच 20+ वर्षे औद्योगिक अनुभव. गेल्या 13 वर्षांहून अधिक काळ गल्फमध्ये मुख्यतः सप्लाय चेन व प्रोजेक्ट मॅनेजमेंटचा अनुभव आहे. 2016 मध्ये देवडेंनी नाशिकमध्ये स्वतःची कंपनी गीता इंडस्ट्रीज सुरू केली. गायन व बासरी वादन ही त्यांची आवड आहे. अमितचे वास्तव्य सध्या मिलान इटली येथे असून त्यांची पत्नी व मुलगा बिजनेस सांभाळत आहेत.

आखातातील अरब संस्कृतीबद्दल अमित देवडे यांचे निरीक्षण त्यांनी शब्दबद्ध केले आहे. एकंदरीतच दुर्बईत ड्रायविंग भरपूर करावे लागते व त्यात रेडिओ ऐकणे हा एक मोठा विरंगुळा आहे. भारतातही सर्वच वाहन चालकांना नक्कीच रेडिओ ऐकणे हा छंद आहेच.

मला नेहमी आश्चर्य वाटायचं की जग इतकं बदललय तरी हे अरेबिक लोक एवढे कसे त्यांच्या संस्कृतीशी जोडलेले आहेत... आणि अजूनही त्यांच्या जुन्या बऱ्याच चालिरीती, अगदी पेहराव सुद्धा ते अभिमानाने मिरवतात... बऱ्याचदा ह्यामुळे त्यांना लोक हसतात पण त्याच बरोबर लोक त्यांचा आदरही करतात.. एक भीतीयुक्त आदर आहे आणि कदाचित ह्याचे मुख्य कारण म्हणजे ह्या लोकांनी त्यांची संस्कृती सोडलेली नाही...

जरा वेळ विचार केला तर जाणवलं की अरेबिक लोक अजूनही रेडियो भरपूर ऐकतात.... इंटरनेट, यूट्यूब आणि वेबसिरीज पेक्षाही ह्यांचा ओढा रेडियो कडे जास्त आहे.. जुनी अरेबिक गाणी रेडियोवर मोठ्याने लावून वाळवंटात भटकंती करणे.. संपूर्ण कुटुंबाला घेऊन समुद्र किनारी, बागांमध्ये बार्बेक्यु करताना, घरून आणलेले डबे खाताना... आवर्जून अरेबिक बातम्या किंवा गाणी रेडियोवर लावून आस्वाद घेणे हा ह्यांचा पिढ्यान् पिढ्या चालत आलेला विरंगुळा.. जणू रक्तात भिनलेले..

मी गेले दोन आठवडे घरून काम करत असल्यामुळे काम करता करता बराच वेळ मुंबई आकाशवाणी अस्मिता वाहिनी ऐकतोय.. आणि अचानक जाणवलं की अरेबिक लोकांना त्यांच्या संस्कृतीचा हा जो काही सार्थ अभिमान आहे आणि हा वारसा पुढे नेण्यात रेडियोचा खूप मोठा वाटा आहे.

मला आज अतिशय कनेक्टेड वाटतय आपल्या संस्कृतीशी.....बालपणाशी..... इतक्या सगळ्या गोष्टी आठवताहेत..... असं वाटतय कितीही पुढे आलो तरी मुळं आहेत तशीच..... त्याच जागी..... पुनः रुजवण्याचा ओलावा आहे अजूनही आपल्या मातीत.....

हे सगळे विचार येताहेत ह्याचं सगळं श्रेय... अर्थात... धन्यवाद आकाशवाणीचे... जे आपल्या संस्कृतीला आणि तिच्यातल्या ओलाव्याला आजच्या चॅलेंजिंग टेक्नॉलजी कॉम्पिटिशनमध्ये नुसतं खत पाणी घालत नाहीयेत तर अतिशय सक्षमपणे त्याचं संगोपन करताहेत.

असाधारण परिस्थिती

याला जबाबदार कोण?

नियोजन शून्य व्यवस्था

पांथस्थानों तुमच्या दुःखात आम्ही सहभागी आहोत.